

[Finansministeren.]

så det ærede medlem hr. Axel Sørensen og nu tilsidst det ærede medlem hr. Anker Lau inde på selvpensionisternes problemer. Jeg ved ikke, om jeg må begynde med at gøre den bemærkning, at hele anledningen til denne diskussion er, at vi har bedret forholdene for de kommende selvpensionister. Jeg mener, at der er ingen grund til at glemme, at det er på denne baggrund, man er blevet opmærksom på den uretfærdighed, de tidligere selvpensionister har lidt under, og det synes jeg det ærede medlem hr. Anker Lau skulle tage i betragtning. Vi er faktisk blevet fornuftigere. Sidste år gennemførte vi ændringer, som vi nu viderefører, i ligningsloven, hvorefter der ikke mere finder dobbeltbeskatning sted af pensionsbidrag. Det er et fremskridt, vi har lov at notere. Men så opstår spørgsmålet om de pensionister, som i dag modtager pension, og hvis pension altså i et vist omfang har været genstand for dobbeltbeskatning, og jeg forstår, at man fra mange sider gerne vil bøde herpå. Jeg gør imidlertid opmærksom på, at ikke alene er der en vanskelighed med hensyn til at afgrænse den kreds af personer, der her er tale om — det er en misforståelse, hvis man tror, det er den eneste vanskelighed, der har været at overvinde; det er også svært at afgrænse, i hvilket omfang dobbeltbeskatning har fundet sted. Vi må huske, at der har været betalt pensionspræmier både af de firmaer, hvori de pågældende har været ansat — og disse er fuldtud afdraget — og af de pågældende selv, som har haft lov til at fradrage beløb op til 400 kr. eller — som i de sidste år — 600 kr. I hvilket omfang disse er skattefri, afhænger igen af, i hvilket omfang man har haft andre præmier at fradrage til kapitalforsikring o. lign.

Det er altså ikke noget let problem at løse, og jeg ser meget gerne bidrag fra anden side til dets løsning. Det er min opfattelse — det vil jeg gerne sige til slut — at det gælder om at gå videre ad den vej, som vi her har fulgt ved ændringen af ligningsloven, således at vi fremover søger at undgå dobbeltbeskatning, og gå videre ad folkepensioneringens vej, så at de pågældende kan få fuld gavn af det, de lægger hen, selvom de modtager folkepension; på den måde støttes opsparingen fremover. Jeg synes ikke, vi er tjent med, at der sås så megen mistillid

til opsparingen, som det ærede medlem hr. Anker Lau var inde på, på baggrund af de bestræbelser, der i øjeblikket er i gang for at fremme og støtte opsparingen.

Hans Knudsen: Det er det ærede medlem hr. Alfred Jensens udlægning af mine udtalelser i første omgang, der giver mig anledning til at fremsætte et par bemærkninger.

Det ærede medlem søger at udlægge mine udtalelser sådan, at vi i udvalget skulle have afvist berettigede ønsker, fordi der så ville fremkomme andre lige så berettigede. Det ærede medlem vil kunne overbevise sig om, at sådan har jeg naturligvis ikke sagt; jeg har derimod sagt, at det ikke ville føre retfærdigheden, og at det undertiden ville medføre, at forskelsbehandlingen bliver mere iøjnefaldende for andre grupper. Når jeg fremsatte disse udtalelser, var det netop også i relation til de ting, der blev fremført af det ærede medlem hr. Poul Møller, som fremdrog selvpensionisterne og de almindelige ønsker, der var om at komme dem til hjælp.

Det er rigtigt, at man ifølge ligningslovens § 2 giver et særligt nedslag til alle 65-årige, hvis indtægter her i København for ægtepar ligger under 7 300 kr.; men det er også rigtigt, at vi allesammen har næret ønske om, at de selvpensionister, hvis indtægter ligger over de 7 300 kr., på en eller anden måde fik en indrømmelse, en skattelettelse. Det, der bliver tilbage efter diskussionen, er imidlertid stadigvæk dette, at man vanskeligt er i stand til at give sådanne indrømmelser, uden at man derved faktisk begår en uret, f. eks. overfor de skatteydere, der sidder med samme indtægt, ikke som pension, men som almindelig arbejdsindtægt, og derfor ikke er bedre stillet end de mennesker, der har det tilsvarende som pensionsindtægt. Der er her et problem, som trænger til at blive løst, men ikke igennem ligningsloven, idet det — som den højtærede finansminister siger — må løses i en lidt større sammenhæng.

På lignende måde stiller det sig med det problem, som det ærede medlem hr. Øllgaard og det ærede medlem hr. Axel Sørensen, var inde på. Vi har været enige om at give lettelser for de nyetablerede, som er startet med en forholdsvis stor gæld. Det er naturligt, at vi giver dem en indrømmelse,